

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasse. Ridder
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 201

Fredag den 3. August 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Storbondens Fødselsdag.

Skitse af Frode Christensen

En varm Sommerdag, midt i Høstlættens Tid, var der stort Fødselsdagsgilde hos den rige Bonde Per Damgaard. —

Tyendet var i Marken beskæftiget ved Højbjergningen; men Staldkarlen Ole Peter var hjemme for at spænde fra, naar Gæsterne kom anstigende i deres flunkende Køreløjer forspændte med blanke, fede Heste, hvis Seletøjs Sølveslag lyndede i Junisolens Straaler.

Der var ialt en halv Snes Vogne og Karlen havde nok at bestille med at fraspænde Hestene og rangere Vognene hen i Gaardsrummets skyggefulde Hjørner.

Omsider var alle Gæsterne — Mænd og Kvinder — ankomne og sad nu inde i Værelsens rummelige Dagligstue, som de efterhaanden indhyllede i en tæt Tobaksrøg, medens Talen drejede sig om Kvægavl, Svineopdræt og Hingsteafstamning, samt lignende Emner, som den jyske Bonde særlig interesserer sig for. — Konerne sad paa Langbænken under Vinduerne med et sammenlagt Lommeklæde i venstre Haand, mens de i en stilfærdig Tone drøftede deres huslige Anliggender.

Bag den aflaaede Spisestuedør hørtes idelig Klirren af Fade og Tallerkener, som Husmoderen Ane Dorthe, og Kokkepigen satte frem paa det lange og smalle Fyrretræsbord.

Pludselig rejste Værten sig og gik ud i Køkkenet, for at paaminde sin Hustru om at sætte dygtig megen Øl og Most paa Bordet, da det jo var en gruelig varm Dag, og Gæsterne maatte paa Grund af den lange Vej være meget tørstige.

— Da nu Opdækningen var fuldendt, lod den trinde Ane Dorthe sit inspicierende Blik glide hen over de gode Madvarer med en Husmoders berettigede Stoltthed, hvorefter hun aabnede Døren til Dagligstuen og bød Gæsterne tilbords.

De kom nu derind med deres Koner ved Armen og satte sig ufortøvet til Skiven med en Appetit, som den livlige Debat havde skærpet. Første Ret var varm Kødsuppe, som de langsomt slubrede i sig

under regelmæssig Blæsen paa de varme Boller og den brune, fedtglinsende Suppe. —

Midt for øverste Bordende troned Per Damgaard, i hvid Lærredsjakke og spinalgrøn Plydesvest med Glasknapper, samt en 18-Karats Guldirkæde spændt over sin tykke Vom. Hans tynde, rødlig Haar var redt i „Hanekam“ og det runde, skæglose og glødende Ansigt lignede mod Væggens mørkeblaa Baggrund en blodrød Fuldmaane, der langsomt stiger op over Horisontens Rand.

Da Suppen var sat til Livs, blev to alenlange Mørbradsstege, fyldte med Æbler og Svesker, samt tilhørende Sauce og Kartoffler baaret ind, og Gæsterne foretog nu et drabeligt Indhug paa disse solide Varer, medens Ølkanderne og Frugtvinen cirkulerede paa Bordet under Værtindens gentagne Anmodning:

„Aa, værsgo! Forsyn jer nu allesammen og lad som I er hjemme.“ —

Samtalen blev nu mere livlig, Stemningen animeret. Mændene søgte at overraabe hinanden, medens Kvinderne i en mere rolig Tone drøftede de huslige Anliggender, saasom Mælkeri og Tyendeforhold. De var alle enige om, at Tjenestepigerne var nogle ubehagelige Individuer at have i Huset hos sig, men de var jo et nødvendigt Onde.

— Under Mændenes glade Skogren, fortalte Værten nu, at han en lun Sommeraften, da han tilfældigvis var ude i sin Lade, havde hørt en hemmelighedsfuld Hvissen og Fnisen oppe fra Halmstøtten, men da han resolut jog et Forkeskraft op mellem Ladestængerne, fulgte der øjeblikkelig en drøj Karleed og et højt Pigehevn efter, hvilket bevirkede, at det overrumplede Par skyndtømt fjernede sig, for at finde et tryggere Fristed for deres erotiske Udvekslinger. —

Hans Eksempel smittede flere af Mændene og de diskede nu op med en Række mindre fine Æventyr, som de dristig paastod at have oplevet. Deres Ægtemager hørte med lavt Foragt paa disse overdrevene Skrøner. Jævnlig nippede Kvinderne til den søde Æblemost og til Syltetøj. Den dunkelrøde Frugtsaft lagde et Skær af Blod paa den snehvide Dug. Enkelte Fedtpletter begyndte dog allerede at vansire den hist og her. Selskabet var jo ikke af meget æstetisk Art. Gæsterne spiste Sauce og Syltetøj med de massive Sølvknive og drak saa tappert, at Svæden perlede paa de blussende Ansigter.

Som Dessert kom sluttelig en mægtig Æblekage ind paa Bordet og da den var fortæret, rejste Værten sig pustende og gryntede: Velbekomme! — Gæsternes Taksigelse fulgte klatvis efter, mens de under stærk Stoleskraben rejste sig fra Bordet.

„Naa, skal vi saa gaa udenfor og se Marken og Besætningen?

foreslog Per Damgaard, hvis nogen ønsker en god Cigar, findes der rigt Udvalg inde i mit Kontor“.

Gæsterne gik nu udenfor. Kvinderne i Haven og Mændene i Marken. De solide Bønder gik langsomt i samlet Trop, medens de pustede blaa Røgskyer ud i den lumre Luft. Enkelte blandt dem generedes af deres stive Flipper, som de udendvidere tog af og stoppede ned i Baglommen til det røde Silkelommeklæde. Naturligvis agtede de sig først ned til Engen, for at se paa Højbjergningen. I deres mørkegraa Vadmelsklæder og blanke Støvler dannede de en paafaldende Kontrast til det hvidklædte Tyende, som i deres Ansigts Sved slæbte Høet sammen i store Slakke. De var dog alle i Perlehumør og forstod at forene det nyttige med det behagelige.

Efter at Per havde givet nogle Ordre til Forkarlen, drev de videre fort med Tobaksrøgen svævende efter dem som en blaa Stribe. De vandrede nu op mod Græs-Agrene, hvor Gaardens Køer — tyve i Tal — stod tøjrede i en lang broget Række. — Røgteren „Gammel Niels“ blev helt forbløffet ved Synet af de mange fine Herrer, der viste ham den store Ære, at bese hans firbenede Kælebørn. Længe efter at de var forsvunden, blev han staaende som naglet til Jorden, med et maabende Ansigt og sin gamle, fedtede Hat i Haanden.

De Herrer Agrarer rettede nu Kursen ned mod „æ Stjenagre“, hvor Faarene og en enlig Vædder stod tøjrede. Medens en af Mændene, Mads Pind, lovpriser de fede, uldrike Faar i høje Toner, giver Vædderen ham pludselig et saa voldsomt Puf i Ryggen, at den arme Mads buser flere Favne henad Jorden med et højt og ærgerligt: „Av, da for Snefen, dit lodne Ulske!“

De øvrige Mænd ler saa deres trinde Maver hopper, medens Mads forsigtigt samler sig op af Græsset og føler efter, om Buksebagen er hel. — Jo, det gode, jyske Vadmøl har bestaaet Prøven med Glans.

Vædderen laaner Mads et Par onde Øjne og stamper krigslysten i Jorden, da han i Flok med de øvrige fjerner sig langs Markvejen op imod Gaarden.

De støtte Bønder gaar nu ind i Svinehuset, hvis Beboere øjeblikkelig istemte en disharmonisk Koncert, saa rødvædende og skingrende, at Mændene knap hører deres egne Ord.

Derefter vandrede man over i Stalden, hvor de store jyske Heste staa i en Række under Vinduerne.

Per Damgaard befaler nu Staldkarlen at trække Klodden udenfor, hvor de allesammen mønstrer den med Kenderblikke. Efter at Dyret er blevet travet rundt i Gaarden et Par Gange, gaar Mændene ind i Stuehuset, hvor deres respektive Ægtemager venter dem. Her bliver

de beværtede med Chokolade og Kaffe og en Overflod af Flødeskumkager og Dagmartærter, hvilket lækre Traktament de kiler løs paa med sund Appetit.

Imidlertid er det bleven Aften og flere af Gæsterne begynder saa smaat at tale om Opbrud.

— „Aa, hvad Fanden!“ siger Værten beroligende, „jeg holder da kun Geburtsdag en Gang aarlig. Nu vil vi s'gu have et Slag Kort efter Maden. Hvor har vi „Holmblads Salmebog“ Mor?“ spørger han sin Kone.

Kortene bliver nu hurtig tilvebragte, og da Mændene lidt efter sidder bændede om Dagligstuebordet med en rygende Toddy foran sig og et Spil fedtede Kort paa Haanden samt nogle løse Pengestykker paa den grønne Vokksdug, glemmer de snart alt andet i denne Venden. Under fyndige Eder trumfes Kortene i Bordpladen saa det smelder, og hver Gang en Modstander bliver gjort „Beet“, sliger en hoverende Lalterbølge mod Bjælkeloftet, medens Glassene hugges sammen under høj Klirren.

De bliver efterhaanden noget omtaagede og begynder saa smaat i al Venskabelighed at snyde hverandre. Omsider rejser Proprietær Sølvgaard sig i bred Majestæt og erklærer, at nu vil han hjem. Hans Eksempel smitter de øvrige Gæster, og de forlanger Vognene forspændt.

Staldkarlen faar nu vældig travlt med at trække Vogne frem og spænde Heste for. Han véd af Erfaring, at Kuskene giver gode Drikkepenge, naar han rapper sine Fingre.

Da en af Mændene vil udsøge en passende Mønt i Pungen, staa han tvivlraadig og famler saa længe deri, at den falder ned paa Stenbroen, hvor Møntene klingende hopper omkring. Ole Peter samler dem stille sammen, idet han lakonisk bemærker:

„Det var endda godt, at de ikke faldt i Havet.“

Under høje Piskeknald ruller Vognene af Gaarde, da den sidste er borte, siger Per til Karlen:

„Naa, Ole, gaa nu i Seng; vi skal tidlig op i Morgen! — Glem ikke at slukke Lygten. Godnat!“

Lidt efter ruger Nattens dybe Stillehed over-Gaarden, hvis fire Længer ligger i dyb Skygge, medens Stenbroen ligger badet i Maanens hvide, kolde Lys.

Roser.

Til Ellen!

Roser — saa røde!
røde som dryppende Draaber af
Blod.
Vinden sendte et Væld mig i Møde,
et Væld af Blade, saa duftende fine.
Som Bloddraaber ligger de for min
Fod.

Roser — saa hvide!
Sol gav dig Liv, og Blæst tog dig
bort.
Der — ved din røde Søsters Side,

dejlig at skue, — men kun at skue,
staaer Du. Din Blomstring er alt-
for kort.

Roser — saa gule!
I lange Klaser i Væggen pryder,
se, hvor I dækker den mindste Smule
af Murens uskønne kalkede Sten.
Hvor eders Skønhed Hjertet fryder.

Roser — saa hvide!
Roser, gule og røde! — Jeg bryder
Stilke og sætter jer Side om Side.

Gi'r jer til hende, — hun takker lavs,
medens Farver og Duft hun nyder.
Kai M. Woel.

Svømmeapparater.

Skønt det jo altid er en Fornøjelse at se en kvik og velskabt Dreng, er det dog ikke saa meget Drengen som det Apparat, han har paa Ryggen, jeg paa nærværende Billede gerne vil henlede ærede Læseses Opmærksomhed paa.

At det er en Svømmesele ses straks.

Alle vi, der er opvokset ved Havet, husker grant fra vor Skoletid, hvordan det kunde gyse i Kroppen paa en, naar Turen nærmede sig, man skulde have den store Korksele spændt paa Ryggen, det vaade kolde Spektakel, der laa an i hele sin Længde og Brede.

Den Sele, Billedet viser, er cylindrisk og ligger altsaa kun an mod Ryggen med en Linie; men, en Linie, lærte vi i Geometrien, har ingen Tykkelse, altsaa rører den slet ikke Legemet.

Naa, i Virkeligheden rører den dog en Smule; men selvfølgelig er den langt behageligere at have paa end Korksele.

Det var en Fordel ved den.

En Korksele er et dyrt Stykke Skolemateriel: Først er der flere Lag tyk Kork, der skal trækkes over med Sejldug, dernæst skal der 2, helst 3 Læderremme til for at faa den ordentlig fastgjort til Legemet, og endelig skal Selen forsynes med en Jærtring.

Som De ser, nøjes vi paa denne Sele med en Rem, og da den luftfyldte Cylinders er lavet af tyndt Blik, der er betydelig billigere end Kork, og vi slet ikke har Brug for Jærtringen, bliver den meget billig at anskaffe.

Fremdeles er denne Sele særdeles holdbar. Vi har ved Allinge-Bor-

gerskole 6 Stk. og har brugt dem, tror jeg, i 7-8 Aar uden nogen Reparation, og de holder rimeligvis en Menneskealder endnu.

Endelig skal jeg fremhæve, at medens Korkselelen har stærk Tendens til at glide ned, naar den kommer i Vandet, har jeg aldrig set Blikselelen forlade sin Plads. Med Hensyn til Bæreevne holder den en hvilken som helst 13-14 Aars Dreng oppe med Lethed.

Selen er 13" lang og 4" i Diameter.

Naar jeg omtaler denne Sele noget indgaaende, er det fordi jeg mener, den fortjener at blive indført ved Skoler og Badeanstalter, ligesom private paa Grund af dens Prisbillighed i mange Tilfælde kan overkomme at forære deres raske Dreng — og hvorfor ikke ogsaa Piger — saadan en.

I vor Tid er jo Forstaaelsen af den legemlige Opdragelses Betydning ret udviklet blandt Folk, hvilket har givet sit Udslag i, at ikke færre end 2 Timer om Ugen er henlagt til Løgemøvelser for de ældste Piger og Drengene her ved Skolen.

Alle disse Timer skal ifølge Cirkulære fra Kultusministeriet i den varme Aarstid benyttes til Badning og Indøvelse i Svømmning, og naar de skal det, er det jo godt at have praktiske og gode Apparater.

H. P. Kofod.

De ni runde Huller.

I Byen Frankfurt am Main, paa Hjørnet af den store Eschenheimer Strasse, ser man endnu en skummel Bygning, som er Byens gamle Fangetaarn, og paa et af Taanets fem Spir er der en Vejrhane.

Denne Vejrhane har en Mærkelighed, idet den er gennemboret af 9 runde Huller. De skyldes imidlertid ikke nogen Fabrikationsejendommelighed, men er fremkommet paa en interessant Maade, som vi nu skal høre.

Det er nu Hundreder af Aar siden, at der i en af Fangetaarnets skumle Celler laa en ulykkelig Fange, der ventede sin Dom, som sikkert vilde blive grusom nok, da han var anklaget for at have sluttet Pagt med Djævelen selv. Han var nemlig Krybskytte, og man sagde, at han havde solgt sin Sjæl til den Onde, imod, at til Gengæld hans Kugle altid skulde ramme, hvad han sigtede paa. Hvis han ikke havde gjort det, kunde man ikke forstaa, at han skød saa sikkert, som han virkelig gjorde. I de mørke Tider var man altid parat til at finde overtroiske Forklaringer paa alt, hvad man ikke straks forstod.

Atter og atter protesterede han forgæves, ingen brød sig om, hvad han sagde, og saa blev han dømt til at brændes som Troldmand.

Da var det, han fik en god Idé. „Højædle og højvise Herrer,“ sagde han til sine Dommere, Byens Raadmænd — „paa et af de 5 Spir sidder en Vejrhane. Giv mig et Gevær og 9 Kugler, der er indviende af selve den højærværdige Biskop. Med dem skal jeg saa skyde 9 Huller gennem Vejrhane.“

„Det er der Mening i,“ sagde en af Raadherrerne „saa kan der da ikke være Trolddom med i Spillet, naar Biskoppen har indviet Kuglerne. Lad os give ham Lejlighed til at bevise, at det er sandt, hvad han siger.“

Endelig samtykkede alle Dommerne i at prøve, og et Par Dage efter skulde Prøven gaa for sig.

Manden blev i sine Lænker slæbt ud paa Torvet, hvor en vældig Folkemasse havde samlet sig. Under skarp Kontrol ladede han Geværet med en af de nu velsignede Kug-

ler, tog omhyggeligt Sigte og skød. Vejrhane svingede rundt som en Top, og da den stod stille, kunde man tydelig se et lille, rundt Hul i den. Atter ladede han og skød, og atter kom der et Hul. Saaledes gik det 8 Gange i Træk. Ophidselsen var nu paa sit højeste; thi ramte kan nu ikke med sit sidste Skud, var han Baalets sikre Bytte.

Niende Gang ladede han og tog Sigte. Hans Ansigt var bleget som Døden, og det forekom Folk, som om det aldrig blev til noget med det Skud. Endelig kom det, og alles Hjerter stod stille, thi denne Gang gav Hanen sig ikke til at svinge rundt.

Han havde skudt forbi! Alles Øjne søgte ham — men sært nok, han smilede fornøjet. Alle undrede sig. Fangen saa op paa Vejrhane, og instinktmæssigt saa man ogsaa derop. Saa talte man Hullerne — en, to, tre fire, fem, seks, syv, otte — ni! Ja, der var det niende Hul! Det sidste Skud havde alligevel ramt! Kuglen havde ramt Hanen saa tæt ved dens Akse, ved dens Tyngdepunkt, at den ikke havde bevæget sig.

Saa lød et Jubelbrøl fra Mængden, der greb Manden og bar ham i Guldslor gennem Byen.

Og endnu den Dag idag minder de 9 Huller om den dygtige Skytte, der ikke havde behøvet de onde Magters Hjælp for aldrig at skyde forbi.

Ferieglæde for en ravgal Kone.

„Aalborg Amtstidende“ fortæller: At Cigarhandler M. Jensen paa Nytorv i Aalborg sælger gode Cigarer ved enhver, og at han køber Rav og laver smaa, fine Ting af det, er heller ikke ganske ukendt. Men at han ogsaa undertiden sælger de raa, uforarbejdede Ravstykker, er en lille Historie for sig. Det gik saaledes til:

En ferierende Københavner, kendt Badegæst ved Vestkysten, kom en Dag ind til Hr. Jensen og spurgte: Kan jeg faa nogle Stykker Rav hos Dem?

— Tja, sagde Jensen, det er jo ellers ikke noget, som jeg saadan sælger. Men kan jeg gøre Dem en Tjeneste med det saa . . .

Hr. Jensen er nemlig en meget tjenstvillig Mand.

Kassen med de store Rav-Klumper kom frem, og Københavneren blev begejstret. Det var Klumper paa op til et halvt Pd. Stykket.

Københavneren fik sig udsøgt en 3-4 pæne store Stykker og betalte dem

Men nu er Hr. Jensen ikke alene en tjenstvillig Mand. Og saa sagde han:

— Nu har jeg altsaa gjort Dem en Tjeneste. Har De nu noget imod at sige mig, hvad De vil bruge de Klumper til?

— Nej, det skal jeg saamænd gerne. Ser De — min Kone er helt ravgal, naar hun ligger her ved Vesterhavet, men indtil et Par Aar siden kunde hun aldrig finde et Lod. Og det var hende en stor Sorg. Saa fandt jeg paa et forsyn mig med nogle store Slumper, hver Gang vi rejste til Havet. Naar vi saa gaar ud langs Stranden for at lede efter Rav, gaar jeg altid i Forvejen og passer paa at faa lagt en stor Ravklump saadan, at hun ikke kan undgaa at se den. Og hendes Glæde; naar hun finder den, er alle de Skillinger værd, Ravet koster. Ikke alene hoverer hun over mig, der aldrig kan finde de store Klumper, og gaar forbi dem. Men hun sætter hvert Aar en stor Rekord i Ravfund ved de forskellige Badesteder og faar Ord for at være den

dygtigste Ravsamler i Kongeriget Danmark med Bilande. Med disse her Klumper vil hun i Aar slaa alle sine tidligere Rekorder. Glæden bliver fenomenal og koster mig maaske ekstra et Par Flasker Champagne. Men hvad gør man ikke for sin Kone?

— Nej, det skal De have Ret i, sagde Hr. Jensen, der ogsaa paa dette Punkt er naaet videre end Mennesker i Almindelighed.

Og saa gik Københavneren, glad over sine Ravklumper.

En stram Snaps!

Norge under Spiritusforbudet.

Medicinalvæsnet vil nu gribe ind.

„Tidens Tegn“ meddeler:

Brændevinsforbudet har sat Fart i en Trafik, som før kun blev dyrket af forfaldne Subjekter og haabløse Drinkere. Af Politur og denatureret Sprit blev der ristet „Skaap“ og andre Berusningsmidler, som efter kort Tid ødelægger Stymperen. Den strenge Kontrol ved Køb af disse Varer har hindret denne Fylletrafik fra at brede sig nævneværdig, med der er nu dukket nye Surrogater op, som truer med at blive en alvorlig Fare. Der er forskellige Mediciner, som kan faas i Haandkøb paa Apotekerne; det mest benyttede og farligste er imidlertid Haarvand, som nu kan købes nærsagt overalt. Haarvand uden Fedt er mest eftertragtet, og Førerpladsen indtager tydeligt det saakaldte Salicylhaarvand. En kvart Liter koster nu næsten 10 Kr., trods det ganske betydelige Paalæg er Afsetningen stigende. I hvilken uhyggelig Grad Haarvand nu bruges som Drik, giver nedenstaaende et Indtryk af. En Handelsrejsende paa Nordland har i mange Aar som Nebengeschäft haft et Haarvands-agentur. Salget har været lidt nu og da. Paa sin sidste Rejse i Maj Maaned solgte han saa meget, at Provisionen løb op i et Par Tusind Kroner!

Det skal være let at tage Bisnagen væk fra disse Sorter Haarvand, og naar man hører, at dette indeholder op til 40 a 50 pCt. ren Sprit, kan man let forstaa, at Folk bliver fulde og desperate af Drikken. Det viser sig desværre, at det ikke blot er Folk, hvis Smag og Behag har lidt Skibbrug, som bruger slige Stimulanser. Haarvand til Drik købes selv af Folk, man burde have Grund til at vente bedre af. Politiet Landet rundt kan fortælle om Drikkelag, hvor Haarvand er konsumeret i store Kvanta, og hvor Personer, man ellers anser for skikkelige, har deltaget. Paa en Forespørgsel rundt om til Forretninger og Apoteker har vi overalt faaet det samme Svar.

Der er stor og stigende Efterspørgsel efter Haarvand. Det er klart, at Salget af denne Vare nu maa effektivt reguleres.

Men det er ikke Haarvand alene, som bærer Skylden for al den Drukenskab, man er Vidne til. Der købes Nafta og Rigabalsam, stærke Hostedraaber og aromatisk Bitter, Mandledraaber og meget andet. Det som købes ved Haandkøb, er yderst smaa Kvanta, og paa Apotekerne er man meget strenge med Udlevering. Det kan dog ikke undgaa, at enkelte skaffer sig Sagerne til Drik nok til at blive fuld af, er det ikke, saa blandes det med Haarvand, Terpentin, Snus og Bøtterøl, Parafinolie, Jodlinktur eller andre lige saa fordærlige Varer. Den, som sætter til Livs den Slags Blandinger, bliver døddrukken; ofte ligger de som bedøvet i flere Timer. Og naar de vaagner op, er de uden Sans

og Samling, en Fare for sine Omgivelser.

Konsumeringen af saadane Drikkevarer virker totalt nedbrydende og fører efter kort Tid til Døden. Forbruget har nu naaet et Omfang, saa Samfundet for sin egen Skyld maa gribe kraftigt ind. Og vi erfarer i Medicinaldirektoratet, at man der er fuldt opmærksom paa den Fare, som truer. Med det første vil der blive nedsat en Komite, hvis Opgave bliver at søge Misbruget standset. Paa hvilken Maade kan endnu ikke siges. Men man kan gaa ud fra, at der til Salg af Haarvend kræves Bevilling, og at der ved Salg af de øvrige Surrogater indføres den skarpeste Kontrol.

Krigens aandelige Virkninger.

Det store og vanskelige, men saa interessante Spørgsmaal om: Krigens og Krigstilstandens Indvirkning paa Menneskene i aandsig Henseende er Emnet for en Artikel af Professor Dr. Otto Friherre v. d. Pfordten, Strasbourg, i „Deutsches Revue“'s Junihefte.

Det kan ikke undre nogen, skriver han, naar jeg hævder, at ogsaa fra det etiske Synspunkt holder Krigens gode og onde Virkninger i det store og hele hinanden i Ligevægt, at Krigens virker dynastisk, vækkende, rystende, udviklende, men ikke ensidig i nogen god eller slet Retning.

Kendsgerningerne taler i det mindste ikke noget enstonigt Sprog. Hvilke Undere i Retning af Foryngelse, Renselse, ja Genfødselse lovede Optimisterne sig ikke til at begynde med af denne Hellekamp. Ikke blot hos os, men f. Eks. ogsaa i Rusland, har man næret og udtalt saadanna Haab, og hvor maatte ikke disse Idealister stikke Piben ind, da alle Nattens Dæmoner vaagnede til Liv, og, og al Sletheden kom for Dagens Lys. Og hvor kunde Pessimisterne da ikke triumfere.

Jeg giver Afkald paa konkrete Eksempler og giver for Kortheeds Skyld kun en Række iagttagne Modsetninger, uden at denne Liste dog gør Krav paa Fuldstændighed, Heltemod, Krigspsykose, Fædrelandskærlighed, den krasseste Egoisme, Forsagelse, Krigsaager, Spartaskhed, Nydelses-syge, Religiositet, forøget uddybet, Irreligiositet, Ateisme, Kynisme, kønslig Sædelighed, Kvindelroskab, Usædelighed, letsindige Soldaterhustruer, højeste Anstrengelse, legemlig og aandelig, trøstesløs Given-op af Mennesker, som man havde regnet med, og som i Fredstid ofte spærrede Munden videst op. Løftende og rørende Poesi, tør Humør og sund Realisme, derimod en fuldkommen Svigten af Repertoire paa Teatrene, umættelig Trang til Fornøjelser o. s. v. o. s. v. i det uendelige.

Hvis noget specielt kan hævdes om denne Krig, maa det være dette, at i det første Krigsaar kom mest det gode, i det andet mest det slette frem.

I det store og hele varer denne Krig for længe til, at de gode Virkninger kan være de fleste, en kortere Krig kunde maaske forbedre den etiske Bogførelses Kreditside. — Denne endeløse Kamp udligner til syvende og sidst alt igen, kun en ringe aandelig Ændring bliver Resultatet.

Som den ideale aandelige Gevinst for hele Menneskeheden anfører Forfatteren i Slutningen af sin Artikel bl. a. Forstaaelsen af Organisationen Værdi. Brødkortets aandelige Mening bør aldrig gaa tabt.

Hr. L. P. paa Krigsstien.

Den lille Brand forleden i Finnendalen har bragt Socialens Referent i Harnisk og i en længere Straale drager han til Felts mod „Spejder-Uvæsenet“ paa Bornholm. Disse „rene Landstrygere“, der „tænder Baal“ og generer sig, som om de var paa Færd ude i Ødemarker, uden „noget Hensyn til den Brandfare, der er forbunden med en saadant Baaltænding“ og uden synderlig Respekt for anden Mands Ejendom, idet de „uden Ejerens Tilladelse gav sig i Kast med et Kirsebærtræ, og ikke blot røvede Bærrerne, men ligefrem flaaede Grenene af Træet“. — Sluttelig „henstilles til rette Vedkommende at tage sig af Sagen“!

Det er beklageligt, at Hundedagernes Varme kan have en uheldig Indflydelse paa en Referents Hjerne, saa han begynder at se Synes og geraader i Raseri, saa snart han ser en lille Spejderpige, men dobbelt beklageligt er det, at Bladet optager en saadan Artikel efter at have oplyst, at den meget omtalte lille Brand ikke skyldtes de smaa Spejderpiger, men derimod en Student, der har røget Tobak i et Kirsebærtræ og til Straf for udvist Uagtsomhed faaet en Bøde paa 25 Kr..

Det skyldtes derimod Spejderpigernes Agtpaaivenhed og Resolutitet at Branden ikke fik større Følger.

Sandheden i Ære!

Kaia.

Fra Uge til Uge

En Mand, der ikke kan faa Sukker- og Brødkort i to Aar.

En kendt Borger i Aarhus er i Fl. „Aarhus Amtstidende“ kommet helt galt af Sted med sine Sukker- og Brødkort. Han var paa en eller anden mærkelig Maade forsynet særlig rigeligt — d. v. s. han fik udleveret 9 Sukkerkort og 27 Brødkort. Det gik godt et Stykke Tid. Manden strøede pm sig med de eftertragtede Mærker, og han blev efterhaanden en kær og søgt Gæst — for de smaa Billeterets Skyld. Men en skøn Dag gik det galt. Skattekontoret opdagede Fejlen, og det hjalp ikke „den gammilde“, at han overbærendt trak paa Skuldrene af „Børnene i Mejlgade“, der blev sendt Indberetning til Ministeriet, som nu i Stedet for en af de truende store Bøder har resolveret, at Manden i to Aar ikke kan faa udleveret hverken Brød- eller Sukkerkort. Og det er Skade — for nu har han vistnok ikke flere. Formentlig vil Manden dog faa det nødvendige til Livets Ophold.

Tranlamperne tages i Brug.

Efterhaanden som Dagene tager af og Udsigten til bedre Belysningsforhold ikke er blevet gunstigere, navnlig hvor man ikke har Elektricitetsværker, begynder Folk at spekulere paa, hvorledes de bedst skal raade Bod paa Misereen.

Man har i Fl. „Natl.“ nu paa Lolland fundet paa at tage de gl. Tranlamper i Brug igen! Eller at lade lave nogle ny. Man begyndte et enkelt Sted at tage dette svage, røde Lys i Anvendelse, flere Steder fulgte man straks efter, og nu bruges der Tranlamper i mange Hjem der paa Egnen. Efterspørgslen efter Tran ventes at blive stor. De derværende Sælhundejægere er i fuld Aktivitet med at jage de tran-givende Dyr her ved Kysten. I den lyse, stille Sommer nat smelder Skud efter Skud inde fra Marehalmen, og adskillige Sæler finder deres Død som Følge af Belysningsvanskelighederne.

Dødsfald.

En af Byens Ældste, Enkefru L. Colberg, døde i Nat. Afdøde var født paa Hammersholm 24. November 1838 og som en født Koføed og Æling af „Bornholms Befrier“, var hun lige til det sidste en Type paa den ægte Bornholmer: Kraftig Konstitution, livligt Væsen og elskværdigt Sind. Hendes Hus var altid gæstfrit aabent for Familie og Venner, og Interessen for det daglige Livs Tildragelser bevarede usvækket. Hendes Mand, Skibsfører Math. Colberg, døde 1898 og siden den Tid, — ja bortset fra et 3-aarigt Ophold i København, har Fru Colberg tilbragt hele sit Liv paa sin Føde.

Begravelsen finder Sted paa Mandag Kl. 12 fra Allinge Kirke.

Allinge Kirkenyt i Juli.

Døbte: 8.: Stenh. Karl Frederik Nielsens Datter Helga Eli Nielsen af Allinge. 29.: Fisker Valdemar Peter Emil Larsens Søn Carlo Peter Larsen af Sandvig.

Olsker Kirkenyt i Juli.

Døbte: 22.: Stenh. Anders Blomquists Datter Agnes Josefa Blomquist af Tein. 29.: Gaardejer Christian Marinus Christensens Datter Gerda Louise Christensen af Pæregaard.

Begravede: 21.: fhv. Smed Jens Peter Westerdals Hustru Janusine Petrea f. Pedersen, 72 Aar gl.

Insekters Faldgruber.

Hvor utroligt det end lyder, er Anvendelsen af Faldgruber ikke forbeholdt Menneskene alene. Ogsaa i Insektverdenen anvendes dette Vaaben i Kampen for Føden. Det er Myreløvens Larve, som man sjældent ser, da den udelukkende er i Virksomhed om Natten, der bruger denne Fremgangsmaade.

Det er interessant at se, hvorledes Larven bærer sig ad med at grave sin Faldgrube. Først ridser den en Ring i Sandet med sin spidse Bagkrop. Derefter kryber Dyret i stede snevrere Kredse og borer sig paa den Maade efterhaanden saa langt ned i Sandet, at kun de store, kraftige Kæber kan ses. Faldgruben indrettes paa Steder, hvor smaa Insekter, særlig Myrer, plejer at gaa forbi. Naar at af disse Dyr kommer til Randen af Gruben, glider det og falder ned i den lurende Jægers ydtopspilede Kæber, der straks lukker sig om Offeret. Hvis Myren ikke falder lige mellem Kæberne, men forsøger at klavre op, saa ser man det mærkværdige, at Myreløven bombarderer Flygtningen, indtil denne taber Fodfæstet og falder ned, for at have i Fjendens Mund. Derefter udsuger Myreløven i Ro og Mag sit Bytte og slynger med et rask Kast af Hovedet Skellet ud af Gruben. Er denne kommet i Uorden, reparerer Skaden, og det rovlustne Dyr, lægger sig atter paa Lur.

Gudstjenester og Møder.

Søndag 5. August.

St. Ols Kirke Kl. 9 $\frac{1}{2}$. Skrm. Kl. 9.

Allinge Kirke Kl. 2.

Friluftsmøde ved Tein (paa Skoleengen) Kl. 4 $\frac{1}{2}$. Bogholder J. Rasmussen taler.

Mandag Aften 7 taler Israelsmissionær, Pastor Clausen i Allinge Kirke Gaver som man vil ofre til Israelsmissionen den følgende Søndag medbringes. Tirsdag Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Møde for K. F. U. M. paa Menighedshjemmet.

50 hele, 20 kvart og 25 sjettedels Tønder

Bornholmsk Spegesild

haves paa Lager og sælges billigt. Bestillinger paa Læggesild modtages gerne.

Mathias Jacobsen,
Telefon Nr. 25, Allinge.

Olsker.

Kommuneskatten

for 1ste Halvaar 1917—18 maa være indbetalt inden 4. August, hvorefter Rente vil blive tillagt.

Fremtidig modtages Skatter kun paa Brøddegård.

Sogneraadet.

Tysk Krystalsalt

anbefales til Saltning af Kløver og Hø. Prisen er 3 Kr. 50 Øre pr. 50 Kilo.

Nordlandets Handelshus.

Alle skattefri Ølsorter

og Sodavand samt Bayerskøl faas hos

P. C. Holm.

Store gode Kirsebær

køber

Carlner Koføed, Allinge.

Sild.

— Bestillinger paa fersk Sild til Saltning og saltet Sild i Tønder, Fjerdinger og Ollinger modtages og ekspederes i den Rækkefølge, som Bestillingerne indgaar.

$\frac{5}{4}$, $\frac{5}{8}$ og $\frac{5}{16}$ nysaltet Sild er paa Lager og sælges til en rimelig Pris pr. Kontant.

I. B. Larsen

Allinge Telefon 12.

Det meddeles herved ærede Kunder, at Detailsalg af Øl og Sodavand fra Lager ikke mere vil finde Sted. Flaske-Øl og Sodavand udelveres herefter kun i hele Kasser, mindre Partier faas hos Købmændene

Jacob Larsen,
Luborg-Depot.

Aldeles prima Kvaliteter

Corve-Eddikesyre Nr. 1
Heidelberg Lagereddike
Sprit-Eddike Nr. 1

sælges i

Nordlandets Handelshus.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Til Nedsaltning

af Sild, Fisk og Kød maa vi anbefale:

Ægte spansk grov Salt og raffineret Køkkensalt, som sælges til laveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Klorfalk, Skurepulver, Blegfoda, Ludpulver, Gron Sæbe Nr. 1, Pulv. Soda.

Rigtigt Lager, billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Lørdag den 4. August

Kl. 2-4

vil der i mine Forretningslokaler være udstillet en stor Prøve-Kollektion af

Kjoler, Nederdele, Bluse m. m.

fra Magasin du Nord's Systuer.

Kollektionen forevises alle uden Købetvang.

Bestillinger modtager

J. P. Sommer.

Arbejdstøj.

Jakker, Benklæder og Veste,

forarbejdet af stærke Stoffer, findes paa Lager i stort Udvalg.

Blaat Maskintøj i prima Kvalitet.

Priserne ere yderst lave i

Nordlandets Handelshus.

Strandkyser.

Nyt stort Udvalg paa Lager.

Magasin du Nord's Udsalg,
Allinge.

Vær saa god snarest at opgive os Behovet til Efteraaret af

Superfosfat og Kaligødning.

Sendinger kan ventes i Løbet af næste Uge.

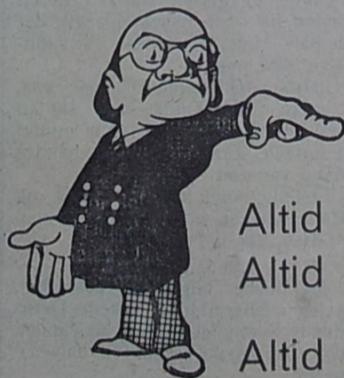
Nordlandets Handelshus.

Et Parti

Bord- og Gulvtæpper

sælges ekstra billigt i

Nordlandets Handelshus.

Altid

Prima Kolonialvarer

til billigste Dagspriser.

Altid friskbrændt Kaffe.

Altid extra prima Margarine

til billigste Dagspris.

Altid stort Udvalg i

Glas og Porcelæn

til smaa Priser.

Altid velassorteret Isenkramlager hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Superfosfat og Kaligødning!

Vi beder om Bestillinger til Efteraarsforbrug, idet vi ikke tager mere hjem, end som der bliver bestilt. Prisen bliver omtrent som i Foraaret og lavest i

Nordlandets Handelshus.

Gode kantskaarne $\frac{3}{4}$ " og 1"

Udskuds-Brædder!

— Heraf ventes daglig en større Ladning. — Alle Længder — alle Brædder. Prisen billigst i

Nordlandets Handelshus

En Pige eller Enke,

der vil malke to Køer og hjælpe til med Husets Arbejde, kan straks eller senere faa Plads hos

Jens Hansen, Lindeskoven, Rø.

— Om ønskes kan et Barn medtages.

Plovspidser og Plovskær

passende for

Oliver- og Canada-Plovene

Nr. 97 og 98—99 sælges i

Nordlandets Handelshus.

Hus til Leje.

Det Arbejdsmand Johannes Olsens Enke tilhørende Hus paa Nørregade i Allinge er at faa til Leje ved Henvendelse til Anton Sonne.

Skriv

det bag Øret

og glem ikke, at Nordbornholms største Lager og største Udvalg af Manufakturvarer findes i

Magasin du Nord's Udsalg,
Allinge.

Nyrøget Sild

fra eget Røgeri haves i Reglen hver Dag.

Nylagt Spegesild

fra eget Salteri haves i $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ Tønder og Stykkevis til billigste Pris.

Bestillinger paa Læggesild modtages gerne. Saltning besørger.

I. B. Larsen
Telefon Allinge 12.

Erindringsliste.

Toldkammeret 8—12 Form., 2—7 Efterm.
Kammerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfillial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret: Søndage 9—12 og 2—6, Søndag 12—2.
Telegrafstationen 8 Morgen til 7 Aften, Søndag 12—2.
Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont Brændirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.
Statsanstalten for Livsfor sikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.
Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—7 Hjelpekassen: Formd. Bagern. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

By- og Herredsfuldmegetig Johannes Koføed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Højeste Pris

betales for renvaskede, strikkede uldne Klude og prima renvasket tøj Uld, naar der byttes med Manufakturvarer.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Telefon Nr. 100.

Vi har Lager af de gode franske

Høstleer,

Lebomme, Forke, Høstriver

og anbefaler samme til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Uldne strikkede Klude

betales med 1,50 pr. kg, naar Varer tages i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Brødrene Anker
Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Danske og engelske Strømper

for Damer, Herrer og Børn. Stort Udvalg.
Telefon 100.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

CLOËTTA'S
ALBA

Spise - Chocolader

Badedragter
Badebind
Badekaaber
Badelagener

Badehætter
Badesko
Badehaandklæde
Strandkysser

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Danske uldne Klædevarer

til Damer, Herrer og Børn.
Telefon 100.

Chr. Olsen, Messen, Allinge.

Støbestaals-Høstleer, Lebomme, Høforke, Haandriver.

Vi har udmærket gode Redskaber og sælger særdeles billigt, saa længe det gamle Lager rækker til.

Nordlandets Handelshus.

Ejendom til Salg.

En god lille Landejendom i Rø Sogn er billig til Salg. Ejendommen er smukt beliggende lige op ad Sognevej. Areal 7 Tdr. Land. Gode Bygninger, brandforsikret for 7000 Kr. Stor og god Frugthave. — Ejendommen egner sig fortrinlig for en Fisker. Nærmere Oplysning ved Sparekassere H. Ipsen, Allinge.

Et Parti

Badedragter og Hætter

(lidt falmede) sælges til ca. halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

Strikkede uldne Klude

købes og betales med 1 Kr. 50 Øre kg, naar Varer tages i Bytte.

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Fra Livets Kringelgang

Hun (glad): „Får siger, at hvis vi vil gifte os, vil han betale Halvdelen af, hvad vi skal bruge.“

Han (sukker): „Det er jo meget godt, men hvor skal saa den anden Halvdel komme fra?“

Præsten (til sin Husholderske): „Det glæder mig at høre Dem synge Salmer ved Deres Arbejde, men sig mig, hvorfor synger De kun de to Vers af den smukke Salme, skønt der er fire?“

Husholdersken: „Nej, jeg skal sige Pastoren, det passer lige med to Minutter — ellers bliver Æggene haardkogte.“

Dommeren: „Hvorfor tog De Pengene af Kirkebøssen?“

Arrestanten: „Jo, for der stod jo paa den: „Til de fattige.““

Mesteren: „En doven Slubbert er du, og stjaalet har du, og . . . jeg tror minsandten, at du staar og glor ud af Vinduet, naar jeg taler til dig.“

Læringsen: „Ja, for jeg troede, at Mester talte til sig selv.“

Ung Frue: „Har De Hummer i Dag?“

Den Handlende: „Ja, her skal Fruen se, jeg har lige faaet en hel Masse hjem.“

Fruen: „Nej, ved De hvad, jeg skal ikke have de gamle, sorte Dyr, har De ikke nogen friske røde?“

Fruen (meget vred): „Hør, Mine, lovede De ikke, at De ikke vilde have fremmede i Køkkenet, medens jeg var ude?“

Mine: „Det har jeg rigtignok heller ikke haft, Frue.“

Fruen: „Men der har været nogen, der lugter jo af Tobak over hele Huset.“

Mine: „Ja, det er nok troligt, for min Forlovede var her, og da han ikke maatte være i Køkkenet, saa gik vi ind i Dagligstuen.“

Læreren: „Naa, Signe, kan du nævne mig et Bindeord?“

Signe (forlegent): „Forlovelse.“

Manden: „Jeg drømte saa underligt i Nat.“

Konen: Saa-aa, hvad drømte du?“

Manden: „At det var Dommedag, og at jeg var i Færd med at samle mine Knogler sammen. Saa viste du dig.“

Konen: „Naa. Sagde jeg noget?“

Manden: „Ja, du sagde: „Hør, sidder mit Hoved lige?““

Jens: „Her skal du se, Gustav, dette amerikanske Ur koster kun fem Kroner.“

Gustav: „Det er da ikke saa underligt, i Amerika vokser den Slags Ure paa Træerne, der har de jo alle Vegne store Urskove.“

Jensen og Larsen var ude at bade sammen, men Jensen fik Krampe i Vandet og gik til Bunds. Inden Larsen fik ham fisket op, gik der en halv Time, og Jensen var naturligvis død imens.

Larsen spekulerede længe paa, hvordan han skulde bære sig ad med saa hensynsfuldt som muligt at fortælle Fru Jensen, at hendes Mand var død.

Endelig fandt han paa Raad, og han sendte en lille Dreng op med et Brev, der lød saaledes:

„Bedste Frue!

Jeg tillader mig at meddele Dem, at jeg i Eftermiddag fiskede Deres Mand Svømmebukser op af Vandet, hvor De havde ligget en halv Time.

Med Agtelse

Deres ærbødige

Larsen.

P. S. Jeg glemte at fortælle, at Deres stakkels Mand befandt sig i Bukserne — men han befandt sig desværre ikke godt i dem, for han var druknet i dem.

Roehakker

anbefales fra

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Med Sejler „I. P. Holm“ ventes i Løbet af 8—12 Dage

Prima Portland Cement i Fade.

Vi tilraader Forbrugere at forsyne sig ved denne Lejlighed.

Prisen er billigst fra Skib.

Nordlandets Handelshus.

Lærredsfodtøj og Sandaler

haves paa Lager i

C. Larsen's Skotøjsforretning, Allinge.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Regnfrakker og Paraplyer.

Stort Lager og Udvalg i

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Køb Klædninger og Arbejdstøj

i Nordlandets Handelshus.

Icopal- og Lædertagpap

fra Jens Villadsens Fabrikker og anbefaler samme til billigste Dagspris fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Fest- og Brudegaver

køber De bedst og billigst i

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning.

Skeer og Gaffer i Sølv og Sølvplet er alter paa Lager. Lommeure til billige Priser i ekstragode Kvaliteter med skriftl. Garanti. Brugte Ure tages i Bytte.

Gravering gratis.

Telefon 93.

A. M. Lindberg.

Klipfist, Ris, Rismel, Kartoffelmel, Sagomel, Byggryn, Havregryn, Sagogryn, Svedster og Rosiner.

Alt i prima Kvalitet anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Nørresundby Gødningsskalk.

Vi forsøger at skaffe en Ladning heraf i Løbet af en Maanedes Tid. Pris 19,50 Kr. pr. 1000 Kilo fra lossende Skib og frit paa Banevogn i hele Vognladninger.

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med

51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager

43 pCt. New-Orlean Bomuldsfrøkager
Sukkermelasse.

Coldings kontrollerede Foderblandinger
Langelands Kontrollfoder

Alt i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning